

Sygn. akt I C 939/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Anna Włodarczak

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa K. C. (1)

przeciwko (...) SA z siedzibą w S.

o zapłatę

I powództwo oddała;

II zasądza od powoda K. C. (1) na rzecz strony pozwanej (...) SA z siedzibą w S. kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III wobec zwolnienia powoda od kosztów sądowych ponad kwotę 200 zł – zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa kwotę 557,48 zł wydatkowanych na wynagrodzenie biegłych.

UZASADNIENIE

Powód K. C. (2) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) SA z/s w S. kwoty 6.000 zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 20 grudnia 2012 roku , wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2013 roku do dnia zapłaty o ustalenie skutków odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu powód opisał przebieg i skutki wypadku komunikacyjnego, ich wpływ i utrudnienia w życiu codziennym. Podniesiono, iż przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie jest niewspółmierne do doznanej szkody. Żądania w zakresie ustalenia skutków na przyszłość nie uzasadniono.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Przyznano okoliczności związane ze zdarzeniem z dnia 20 grudnia 2012 roku oraz odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia. W uzasadnieniu wskazano, iż powód otrzymał od strony pozwanej kwotę zadośćuczynienia adekwatną do odniesionych obrażeń będących przejściowym rozstrojem zdrowia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. C. (2), lat 22 , w dniu 20 grudnia 2012 roku uczestniczył w kolizji drogowej, podczas której inny samochód uderzył w tył samochodu powoda. Powód miał zapięte pasy, odczuł szarpnięcie. Po zdarzeniu nie odczuwał dolegliwości, dopiero na drugi dzień poczuł sztywność szyi. Do lekarza udał się po Nowym Roku. Powód otrzymał tabletki przeciwbólowe i kołnierz ortopedyczny na 3 tygodnie.

Dowód: zeznania powoda k. 41

W związku z urazem kręgosłupa szyjnego powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1% ze względów neurologicznych (nie doszło do uszkodzenia struktur anatomicznych, nie stwierdzono zmian pourazowych w badaniach rtg). U powoda stwierdza się nieduże objawy zespołu bólowego korzeniowego szyjnego bez ubytkowych objawów neurologicznych. Zdarzenie nie pozostawiło u powoda uszczerbku pod względem ortopedycznym.

Dowód:

Dokumentacja lekarska k. 9-15

Opinia biegłej sądowej B. Ż. k. 87-88

Opinia biegłego sądowego L. M. k. 113-115

Strona pozwana przyznała powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 1.200 zł.

Dowód: pismo k. 19

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzoną w aktach dokumentację lekarską, opinie biegłych, które nie były przez strony kwestionowane. Co do przebiegu postępowania likwidacyjnego, stanowisk stron w tym postępowaniu sąd oparł się na dołączonych aktach szkodowych.

Zeznania powoda ocenił sąd przez pryzmat opinii biegłych. O ile bowiem powód ma możliwość scharakteryzowania występujących u niego dolegliwości i utrudnień życia codziennego, o tyle brak wiadomości specjalnych sądu nie pozwala na samoistną ocenę wskazywanych przez stronę twierdzeń. Dopiero zestawienie ich z opiniami biegłych, którzy wskazali na niewielki/żaden uszczerbek na zdrowiu powoda, pozwalają sądowi na ocenę wiarygodności zeznań powoda w zakresie odczuwanych przez niego skutków wypadku. W niniejszej sprawie właśnie z uwagi na treść opinii biegłych sąd nie miał podstaw, aby dać wiarę odczuwanym przez powoda dolegliwościom oraz jednoznacznie przyjąć, iż rezygnacja z boksu (przy zachowaniu innego sportowego hobby) oraz nie noszenie syna na plecach były skutkiem zdarzenia dnia 20.12.12r.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 822§ 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Zgodnie zaś z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty (§ 2). W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445§ 1 kc)

Jak wynika z pism stron i materiału dowodowego strona pozwana nie kwestionowała swej odpowiedzialności za powstałą szkodę, a jedynie wysokość zadania pozwu. Sąd powództwo oddalił mając na uwadze, iż w/w zadośćuczynienie pełni funkcję kompensacyjną a przyznana suma pieniężna ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej. Zdaniem sądu przyznana powodowi kwota 1.200 zł. wynagradza doznane niewielkie cierpienia fizyczne, krótkotrwałe i nieskomplikowane leczenie oraz skutki zdarzenia, które praktycznie nie pozostawiły u powoda, będącego osobą bardzo młodą i sprawna fizycznie, śladu.

Brak zatem podstaw do wypłaty podwyższonego zadośćuczynienia biorąc pod uwagę stopień uszczerbku na zdrowiu, czas trwania leczenia, stopień jego skomplikowania oraz ograniczenia w życiu osobistym, które zostały spowodowane przez wypadek.

Sąd oddalił także nieuzasadnione żądanie powoda o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 20.12.12 roku. Sąd uznał, że powód nie udowodnił w żaden sposób, aby jego stan zdrowia był na tyle niestabilny, by konieczne było takie ustalenie.

O kosztach procesu, na które złożyły opłata skarbową i koszty zastępstwa procesowego, orzeczono na podstawie art. 98 kpc, wysokość kosztów zastępstwa ustalając w oparciu o §6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (DZ U z dnia 3 października 2002 roku nr 163, poz. 1349ze zmianami)